

L'AMANDA I EL NINOT DE NEU

NÚRIA VIVES

SOBRE L'AUTORA

NÚRIA VIVES

Visiteu el seu WEB

<http://www.mynicebooks.com/>

© Núria Vives, 2015

Primera edició: Desembre de 2015

Arriba l'hivern i quan para de nevar l'Amanda fa un ninot de neu i, de nas, li posa una pastanaga. Què farà l'Amanda, l'endemà, en descobrir que hi ha un conillet que s'està menjant la pastanaga?

Aquest conte explica, d'una manera molt subtil, que sempre som a temps de canviar d'actitud quan, en comptes de reflexionar, passem de forma impulsiva a l'acció. També ajuda a entendre que les persones, de vegades, no actuen per molestar sinó per necessitat.

El meu sincer agraïment a la Mª Montserrat Bassas i a la Mª Roser Vives per la seva ajuda en la creació d'aquest conte.

L'AMANDA I EL NINOT DE NEU

NÚRIA VIVES

L'Amanda va mirar per la finestra i va veure que estava nevant. "Ara sí que ha arribat l'hivern!"
—va pensar.

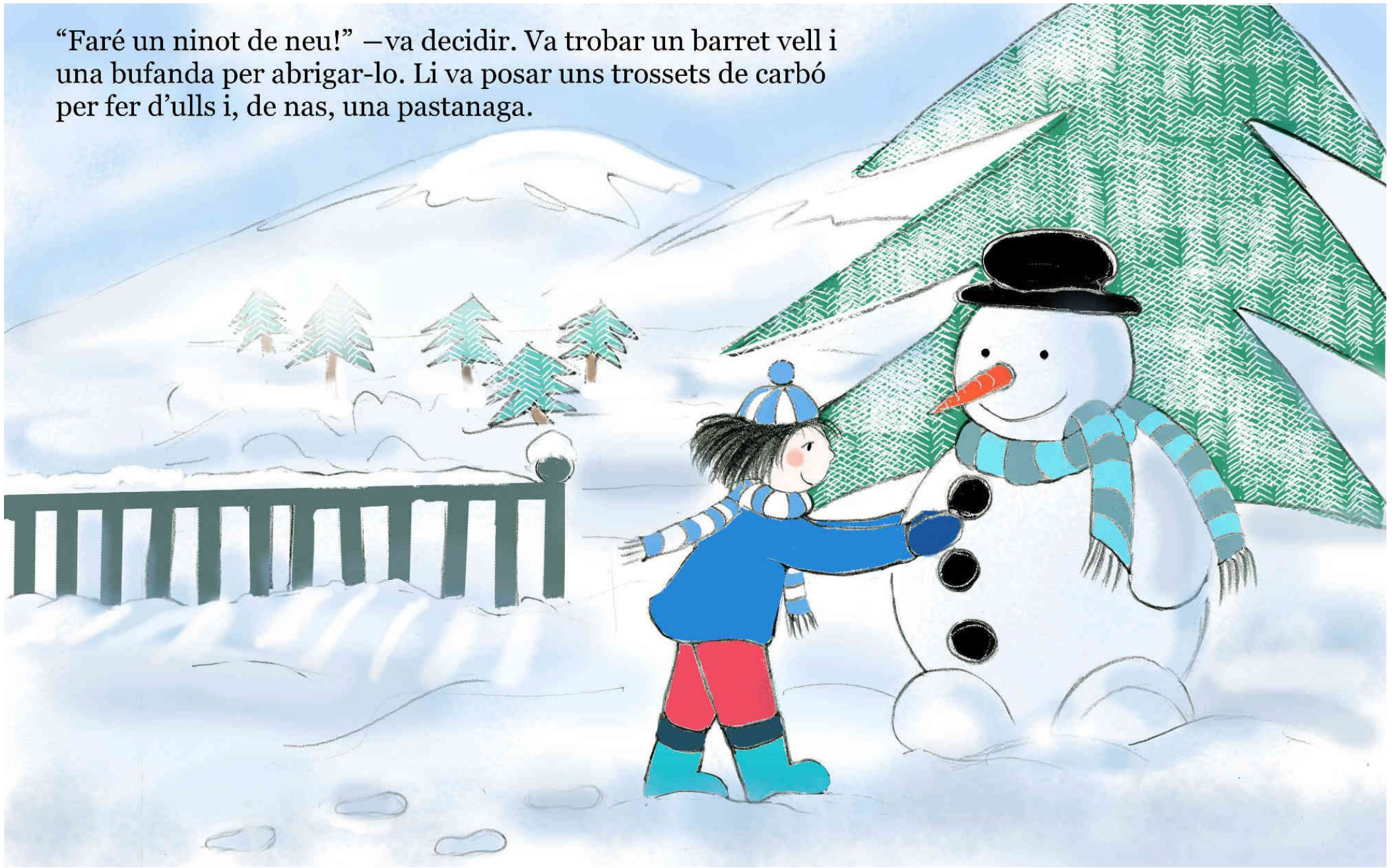
Quan va parar de nevar, tot havia quedat cobert amb un núvol de cotó fluix. Les muntanyes que es veien al fons tenien els cims ben blancs. Era un espectacle tan fantàstic que li va semblar tret d'un conte de fades.

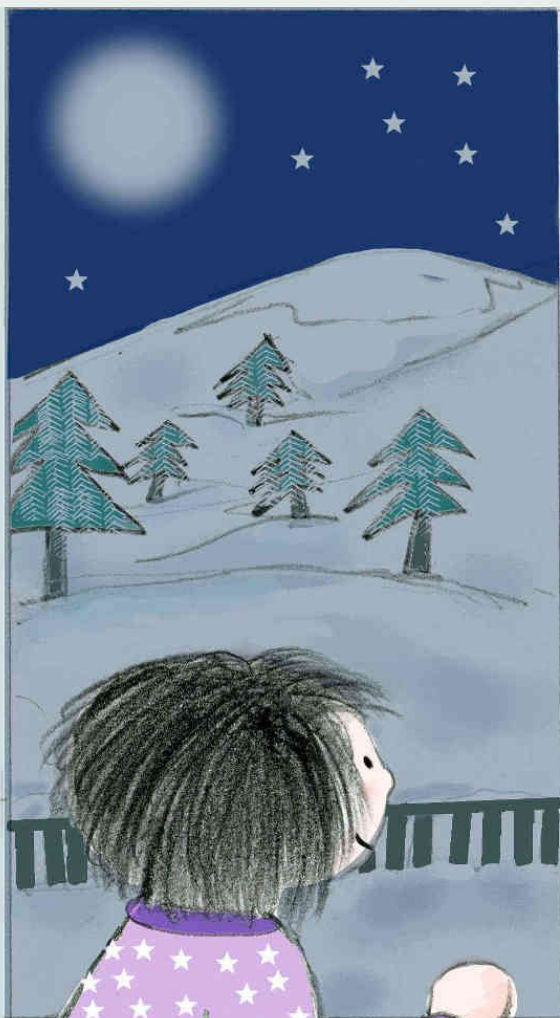
L'Amanda es va posar l'abric gruixut, els guants, la bufanda, la gorra de llana i es va calçar les botes d'hivern. Ben protegida del fred va obrir la porta per sortir fora. "Quina passada!" –va exclamar en veure aquell mar immens de neu. L'aire gelat li envermellia el nas i les galtes, però no la va fer recular.

“Faré un ninot de neu!” –va decidir. Va trobar un barret vell i una bufanda per abrigar-lo. Li va posar uns trossets de carbó per fer d’ulls i, de nas, una pastanaga.

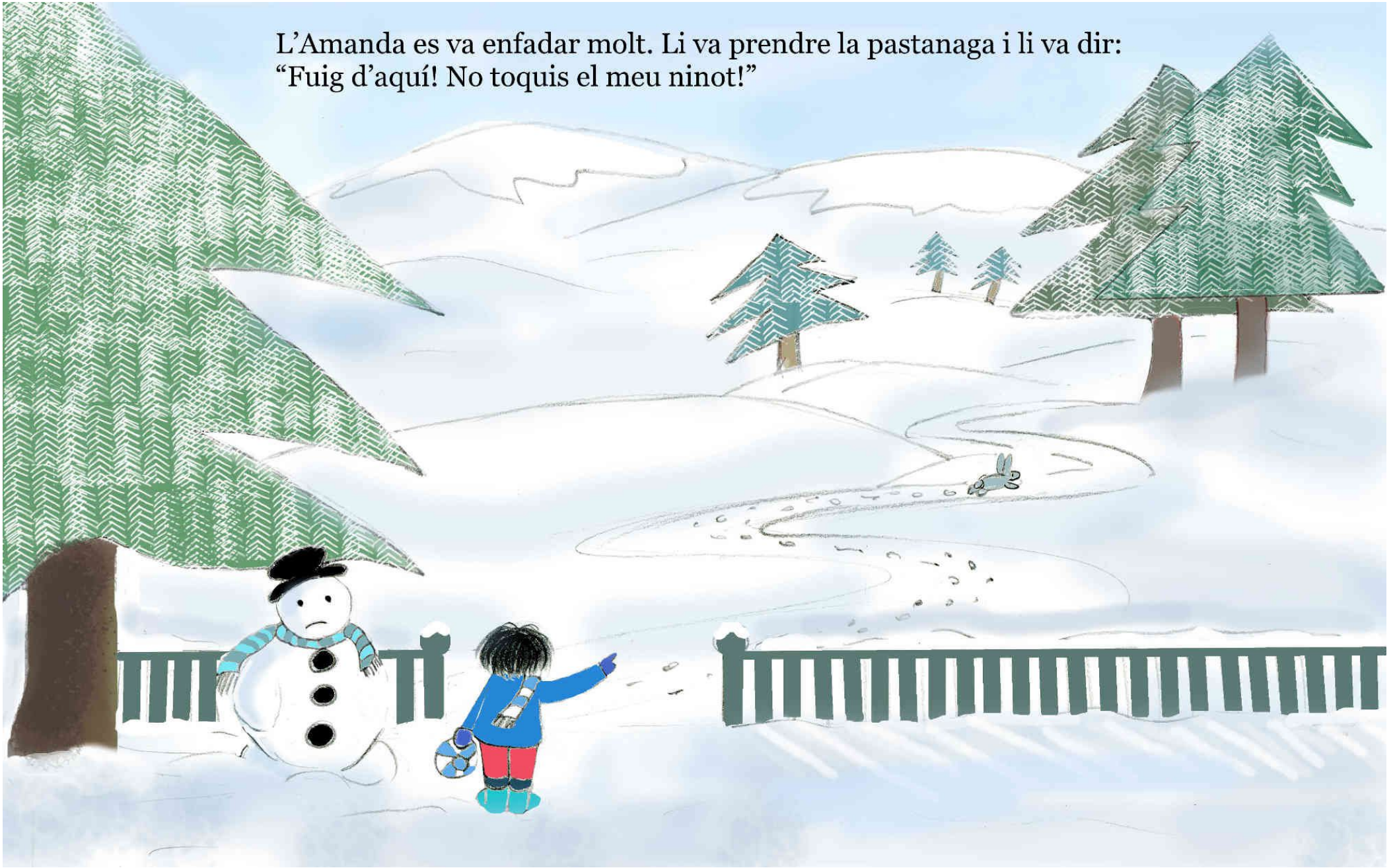
Abans d'anar a dormir li va semblar que el ninot somreia i li deia bona nit. La lluna i les estrelles havien sortit per fer-li companyia.

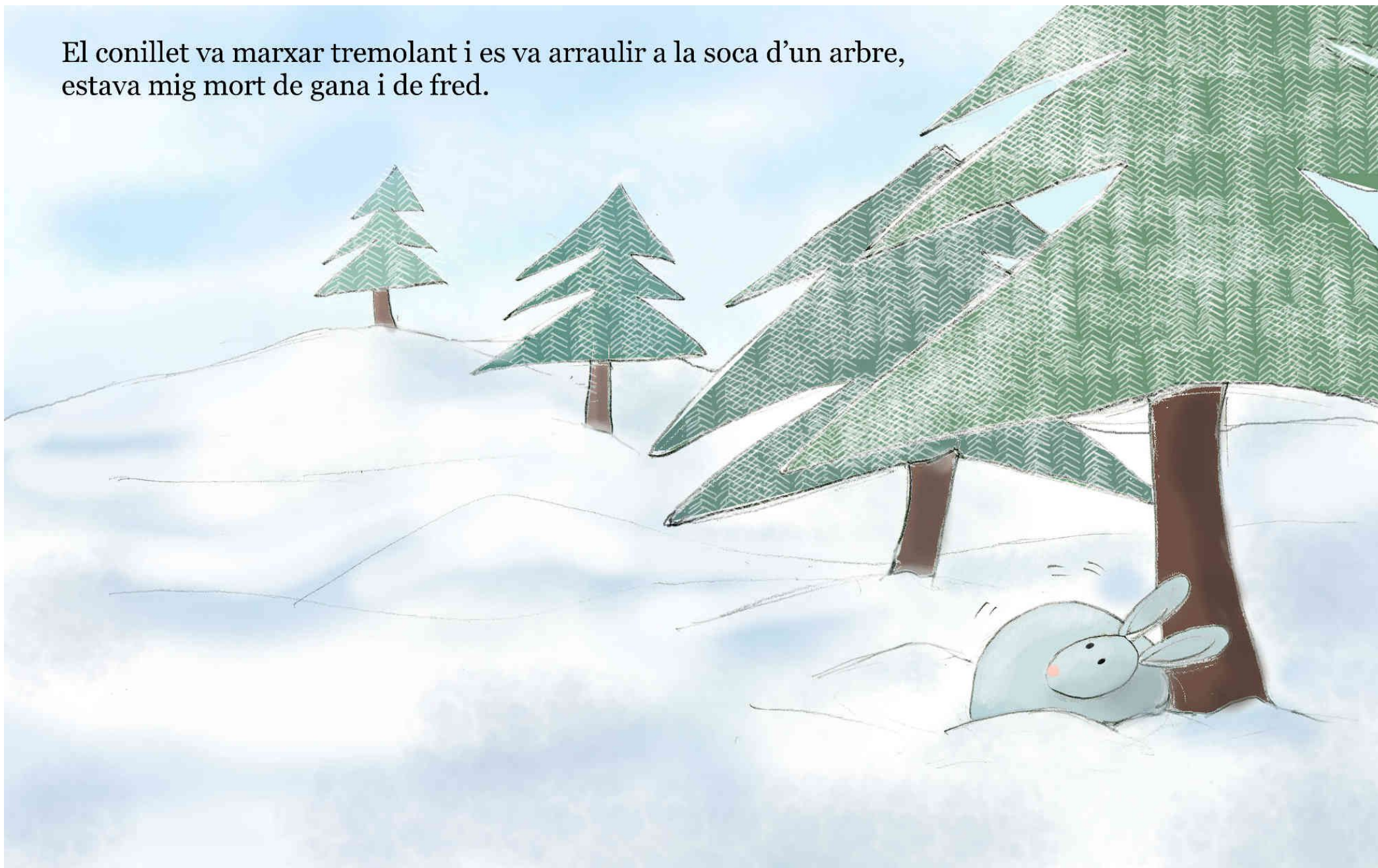
L'endemà, quan l'Amanda es va despertar, va córrer a veure si el seu ninot de neu encara era al mateix lloc. I sí! ... El ninot hi era, però també hi havia un conillet que es menjava la pastanaga!

L'Amanda es va enfadar molt. Li va prendre la pastanaga i li va dir:
"Fuig d'aquí! No toquis el meu ninot!"

El conillet va marxar tremolant i es va arraulir a la soca d'un arbre, estava mig mort de gana i de fred.

L'Amanda volia tornar a posar el nas al seu ninot quan, de sobte, va sentir que deia:

– No cal que em posis el nas de pastanaga, amb un trosset de fusta ja en tinc prou.

– Pots parlar!!! – va exclamar l'Amanda amb sorpresa –.

Un trosset de fusta? Que no t'agrada la pastanaga?

– Sí que m'agrada. Però el conillet la necessita més que jo.

Amb tanta neu li costa molt trobar menjar.

L'Amanda de seguida es va penedir d'haver-lo fet marxar. "Tens raó! Anem-lo a buscar! Portem-li la pastanaga" –va dir. I amb el ninot van seguir les petjades del conillet fins que el van trobar, no gaire lluny, arrupit al peu de l'arbre.

L'Amanda va agafar el conillet en braços perquè es reanimés amb la seva escalfor i se'l va endur cap a casa.

Quan van arribar, va buscar alguna peça de roba per vestir-lo. Va remenar tots els calaixos i, a la fi, va trobar un jersei de les nines que semblava fet a mida. Ben aviat, amb tantes cures, el conillet es va reviscolar.

El conillet els va explicar que s'havia perdut. Havia sortit per buscar brots d'herba fresca i alguns fruits del bosc i, sense adonar-se'n, s'havia allunyat del seu cau.

–No et preocupis. T'ajudarem a trobar-lo! –li va dir l'Amanda.

L'Amanda va recordar que en un dels seus contes hi havia un ninot de neu que podia volar.

—Que pots volar com el ninot de neu d'aquest conte? —li va preguntar al seu ninot—. Des del cel de seguida veurem on és el cau del conillet.

—No ho sé, no ho he provat mai. Pugeu a la meua esquena que ho intentarem!!!

L'Amanda i el conillet es van enfilear a l'esquena del ninot de neu i aquest, després d'assegurar-se que estaven ben instal·lats, es va posar a córrer per agafar embranzida...

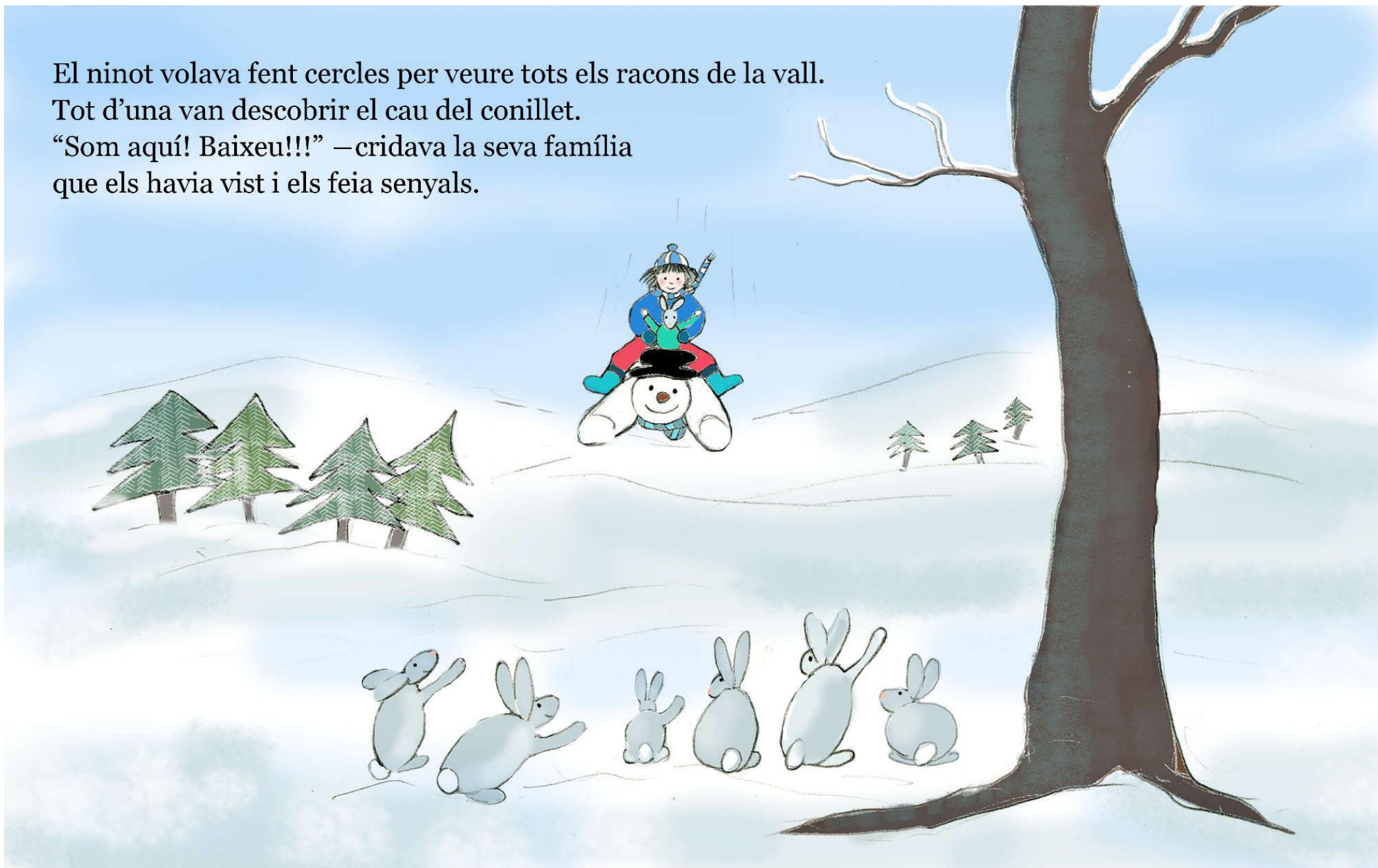

... i, a poc a poc, suaument, es van començar a enlairar.

–Iupiii!!! Si que pots volar!!! –van exclamar l'Amanda i el conillet–. És molt divertit!!!

El ninot volava fent cercles per veure tots els racons de la vall.
Tot d'una van descobrir el cau del conillet.
“Som aquí! Baixeu!!!” – cridava la seva família
que els havia vist i els feia senyals.

El ninot va aterrar i tot eren mostres d'alegria
i abraçades d'agraïment.

L'Amanda i el ninot de neu, contents de deixar el conillet en bona companyia, els van desitjar bones festes i van tornar cap a casa.

Després de l'emocionant aventura, l'Amanda se sentia molt feliç perquè sabia que el conillet també podria celebrar el Nadal en família. S'acostava la nit màgica. Cada vegada que mirava per la finestra i veia el seu ninot de neu, l'Amanda recordava que els somnis i la màgia dels contes es poden fer realitat.

AVENTURES DE L'AMANDA

TÍTOLS PUBLICATS

L'Amanda i la marieta

L'Amanda i el ninot de neu

EN PREPARACIÓ

Alarma al circ

Un elefant engabiat!!!

Per estar al corrent de les novetats:

<http://mynicebooks.com/>

<https://www.facebook.com/nuriavives.illustration?ref=hl>

